

FINS DEMÀ

Tomeulamo.com

Segurament és l'artista illenc de trajectòria més atípica i de curiositat més ecumènica. Tomeu Payeres

—l'Amo—, que va tenir no fa gaire una exposició al Museu de sa Pobla —«La penúltima platja»— no ha anat mai de banderies ni de colles, ha viscut en solitari una difícil vocació artística, per a la qual ha hagut de vèncer molts d'obstacles, sobretot el dels avantatges del funcionariat. Anar i venir del confort del sou fix ha estat una de les estranyes peripècies a què s'ha vist abocat per no renunciar a allò que, en el seu cas, era notòriament irrenunciable. Aquesta darrera exposició era l'expressió de la seva conjura amb el temps: per aquesta conjura, el temps i l'artista col·laboren en l'elaboració d'uns objectes artístics que ens mostren la resistència infinita de la fragilitat, la fortalesa d'allò efímer, la noblesa del detritus. Una mica a recer de la tradició de l'objecte trobat,

Tomeu l'Amo n'ha fet, de les platges hivernals abandonades, el més semblant a un camp d'inspiració, d'experimentació, de recerca. També de les platges com a metàfora de tot quant ha transitat una vida atzarosa per desembocar en la seva condició de deixalla. En totes aquestes deixalles, Tomeu l'Amo hi posa una mirada que hi fa aflorar la poesia secreta que contenen: l'art és l'art d'atrapar la poesia oculta. Una mínima i subtil intervenció per part de l'artista, que es pot reduir de vegades a mirar l'objecte des d'un altre angle i ubicar-lo en un altre context, fa la llum en les coses i les transporta als dominis de l'art.

Ara algú podria molestar-se, i amb raó, per la inoportunitat d'aquestes notes, ja que l'exposició va ser clausurada fa dies. Només un atenuant podria ajudar a entendre aquesta asincronia, i és

la intenció de servidor de contribuir a fer conèixer la pàgina uep de Tomeu l'Amo (www.tomeulamo.com), on el visitant (?) trobarà documents gràfics sobre aquesta exposició, però també sobre la llarga trajectòria de l'artista. Al

La mirada de l'artista fa aflorar en les deixalles la poesia secreta que contenen

llarg dels anys, Tomeu l'Amo ha treballat normalment per sèries, que en aquesta pàgina apareixen adequadament presentades i amb un desenvolupament més que correcte. Com és natural, la pàgina en qüestió no supleix en absolut la contemplació directa de l'obra. Una reproducció, per a servidor, només ens pot assegurar una cosa: la

prescindibilitat d'una obra, si és el cas. En aquesta pàgina, veureu com no hi ha res de prescindible per a aquelles persones que saben apreciar aquest tipus de sensibilitat i l'esforç per transmetre-la.

G. Frontera